

MOLLET DEL VALLÈS

Ayuntamiento de
Mollet del VallèsArxiu Històric
Municipal

Circular n.º 32

31 de Juliol de 1952

Fàcilment ens oblidem

Parlem del catolicisme del nostre Mollet. Clar que és una cosa un xic engorrosa, però, creiem que és necessari que parlem clar i català.

Estem segurs que si a moltes persones els diguessim que no son catòliques s'enfadarien i, no obstant, és trist afirmar que molts es diuen catòlics, però en la pràctica no compleixen, a més, segueixen el mateix camí dels que no en tenen per tals.

A què es degut a què tothom té el dret de llançar-se a totes les aventures per perilloses que aquestes siguin?

A què pot atribuir-se de que les consciències es curteixin d'una indiferència i una fredor tan glacial que arribin fins a oblidar els més elementals deures de cristians i catòlics?

Senzillament, és la fam de diversió i d'exhibició que la naturalesa flaca i feble sent, sense reparar en escrúpols i passant per alt tota finesa espiritual.

Oblidem fàcilment que no és aci, precisament, on trobarem la font on podem saciar aquesta set que sentim de felicitat.

Mentrestant, passem per damunt de tot crit de la consciència que ens acusa i seguim, com una mena de xais, allà on va tothom, perquè tot es bó i tot es moral. En tot trobem la justificació que ens excusa la nostra mala conducta.

I així anem fent com els demés, vivim com els altres, creient que som catòlics i cristians perquè molts diuen que anem a missa, fins i tot algunes vegades combreguem durant l'any.

Cal que no ens enganem perquè les equivocacions es paguen cares i molt cares.

Com a catòlics no podem fer lo que fan els altres, ni divertir-nos com els altres, ni seguir els camins tortuosos que ens afeixuguin la nostra consciència i ens treguin la pau de l'esperit.

Per coses més elevades hem nascut i no podem rastrejar ni xipollejar en el fang de la lascívia i concupiscència.

Hem de tenir una ètica, hem d'escollar la veu de la moral cristiana que, com un gèrm de resurrecció, va ésser sembrat en el nostre esperit el dia que en les aigües regeneradores del baptisme, varem lliurar-nos del pecat original i forem constituïts fills de Déu i hereus del cel.

El nom de cristià l'hem de portar sense vergonya i ben alt, com un estandart que es desplega a la rosa dels vents, perquè el vegin aquells que se n'oblidaren i retornin amb noblesa —veient el bon exemple— vers el camí de la serenor i de la pau.

Mn. JOSEP ESTEVEDEORDAL

D'altres temps

«Al llegar lo present número los cánems de aquí y dels pobles del voltant ja serán segats y molts espulsats; amararse no sé quan's podrá verificar per falta d'aygua, aixís com sembrar monjetas en los rostolls. Si tarda deu dias mes a plourer ja ningú s'atrevirá a ferlas, escamats com estem de l'any passat; ni sembraran fajol, ni mill com ho verificaren molts.»

(18-VII-1897.)

«Lo dia de Sant Jaume es cantá l'ofici del compositor Hernández y a la tarda la colonia cantá la Corona. Foren acompanyats respectivament ab l'armonium per los instruhits joves Josep Duran y Joan Santamaria.»

«Fa uns cuans dias passá un gos foll. Produhí feridas a dos noyets. Las familias han acudit al Laboratori microbiológich de Barcelona pera que lo seu director lo doctor Ferrán los inoculés lo virus anti-rábich. Tenim confiança en lo bon resultat.»

(1-VII-1897.)

«Durant la setmana passada ha funcionat una máquina de batre construhida pel senyor Sanpere. Pera poder cumplir am los compromisos que té lo seu propietari en Frederich Ros, la fa funcionar de dia i de nit. Va moguda per forsa eléctrica desentrotllada en la fábrica de serrar fusta del senyor Martí Moretó. Lo senyor Sanpere n'instala un altra que, quan vagi, sols se treballará de dias.

De tots els pobles de la rodalia venen persones a veure-la treballar, tornantsen tots ab lo desig de poderse instalar en los seus respectius tèrmes.

Tots saben calcular que guanyar per batuda lo mínim de 30 pessetes sense altres feynas que dur las garbas y endursen el blat net y el boll, es una ganga que sembla un somni.»

(11-VII-1903.)

Festa Major

S'acosta la Festa Major. Sens donar-nos-en compte ens trobarem al bell mill del brigit, resseguiem àvidament les pàgines del programa oficial i voldrem fer cap al major nombre possible d'actes, actes de tota mena, per tots els gustos però predominant, com és lògic, els de caràcter festiu, les diversions.

Generalment una Festa Major és quelcom quin programa podríem redactar des de la taula del despatx i sense saber res, de poc ens erràriem. I és que la monotonia sol conservar-se un i altre any a no ésser per petites excepcions que honoren el poble i són mostra palesa del seu avanç.

Mollet no pot ésser excepció. Tindrà lloc el solemne Ofici a la Verge de la pietat, seguint el vot dels avantpassats i motiu principal de la Festa, cantant el Chor Parroquial acompanyat de música de corda i predicant un entès orador sagrat. Malgrat tot l'assistència no serà lo nombrosa que seria de desitjar i encara alguns es retiraran abans d'acabar l'acte. Tindran lloc els acostumats partits de fútbol, basquet, carrera ciclista, tir al plat..., les sessions de cinema, teatre, balls, sardanes..., la fira serà tant o més lluada que cada any, els «autos de xoc» treballaran contínuament..., però, ¿què és tot això sinó seguir la rutina de cada any, què és sinó el que en mes o menys grau, segons la importància de la població, a tot arreu es fa?

El que distingeix la Festa Major d'un poble quina cultura, quina espiritualitat, quina formació està per damunt dels demés, són les petites manifestacions d'aquesta espiritualitat que es tradueixen en actes que mantes voltes no arribaran a la massa però sí a aquells que senten dins seu l'amor a la terra i el foc del saber. A nostre Mollet no seran molts, voldríem que fossin més però hem d'accontentar-nos: Les tradicionals exposicions escolars, alguna de fotografies o pintura, el «Vallès» tal volta ens dediqui un extraordinari, la distribució de lots a beneficència..., i gairebé para de contar.

L'intent del Centre ha estat i és el de proporcionar alguns espectacles de sana intenció a fi de, completats amb altres d'igual signe, donar als molletans de bon paladar una Festa Major divertida dins les normes de l'Església. Però també ha procurat col·laborar a aquest aixecament cultural del nostre poble, del que és mostra clara la I Exposició Arxiu Local de l'any passat que tant d'èxit assolí i per la que tantes felicitacions hem rebut. Aquest any, si Déu vol, serà una Exposició Numismàtica amb les corresponents seccions de monedes i medalles exhibint-se un conjunt molt important, cosa fins ara no vista a la nostra vila. Si Déu vol, repetim, això, i pot ésser que alguna coseta més. Ja veurem.

No em resta sinó, en nom del Centre, desitjar a tots una Festa ben feliç i convidar-los als actes que organitzarem, d'un modo especial a visitar l'Exposició. Ningú quedarà defraudat.

JOSEP MARIA SUÑÉ

Falta de consciència?

Ens ensenyen els tractats de Moral l'existència en l'ésser humà de dos classes de consciència, recta i errònia, i dins d'aquesta darrera altres tres conegudes per laxa, escrupolosa i perplexa.

No és que jo ara vulgui sentar càtedra de veritat o d'innovador, però de l'observació del què ens envolta i canvi d'impresions amb persones que llargament poden parlar i opinar sobre l'assumpte s'arriba a la conclusió de l'existència d'una altra classe de consciència i és la que no existeix, i no és contrasentit.

La manca de consciència, i no parlo d'aquells que obren com si no en tinguessin prescindint-ne per complert, és un mal general no precisament en els que viuen allunyats de l'església sinó en una bona part dels que la freqüenten.

Aquesta manca de consciència dóna mostres de la seva existència en els comentaris que es fan a alguns dels articles de SEMBRA, als sermons que tal volta per casualitat s'escolten, a la crítica d'un film... S'ha dit, per exemple, després d'una sessió de cinema pernicios: «No sé què hi troben; jo no hi he vist gran cosa», i després d'un sermó desaconsellant el ball rodó: «No n'hi ha per tant; com exagera!», o a la lectura d'un article picadet: «Oh! Això està bé per frares».

¿I què és tot això sinó una manca de consciència en els que més ferma haurien de tenir-la? La moral és una i no reconeix diferències de classes. Si un predicador parla com parla, si la censura cinematogràfica diu el que diu, si en SEMBRA s'escriu el que s'escriu no és merament per passatemps, per dir alguna cosa; és clarament la veritat, el terme just, donar a cada cosa la seva vàlua i la seva importància.

I per acabar, darrerament s'ha projectat una perniciosa cinta cinematogràfica durant deu dies; la censura li assigna un 3R i diu no extreure la qualificació gràcies a algunes conductes bones que per contrast ressalten. No obstant, i ademés del tema cru per excel·lència ens avisa haver-hi passatges totalment indignes. Doncs bé, no solament hi han assistit persones de totes les edats incluint menors (en quina matèria hi ha legislat i deuria complir-se), sinó molts dels que presumeixen d'ésser catòlics i formats, quins després de llegir la qualificació han volgut comprovar-la i el que és més, tal volta han sortit la mar de satisfets, al menys externament, reconeixent la magnífica actuació dels protagonistes i llençant un vel damunt la total immoralitat del contingut.

Tres escollits consells als pares

«Les vostres paraules no tindran mai l'elocúncia dels vostres exemples. Si dieu als vostres fills que vagin a l'església i vosaltres no hi aneu, l'instrucció serà molt deficient. Porteu-los al temple, pregueu amb ells, agenol·leu-vos al seu costat, ensenyeu-los-hi pràcticament la senyal de la creu i les oracions que tot bon cristià deu conèixer. Veureu quan fàcil resulta l'educació dels vostres fills».

Sant Antoni M.ª Claret

«Si algú no té cura dels seus, especialment dels seus fills, ha negat la fe i es pitjor que un pagà».

Sant Pau

«No oblideu pares, que en els sentits dels infants la naturalesa ha posat una gran força observativa i rememorativa i que l'home des de que neix té la tendència a l'imitació en el parlar i en l'obrar».

Pius XII

I de tot allò que diu la censura, què? «Oh!, Coses corrents es veuen gairebé pel carrer». «No n'hi ha per tant.» «De pitjors s'en veuen.»

¿No és manca de consciència aquest tant me fa en les coses que més deuen preocupar-nos? ¿No és manca de consciència de les obligacions que tenim envers nosaltres mateixos? ¿No és manca de consciència del escàndol que es segueix de la nostra conducta, de la conducta dels que ens diem catòlics?

—o—

Sé que els dos darrers articles que m'ha publicat SEMBRA han mogut enrenou entre molts; varis m'han manifestat la seva conformitat en tots els punts, altres no s'han atrevit a dir-me'n el contrari, però sí ho han fet a terceres persones. A tots ells els ho agraeixo, doncs demostren, quant menys, llegir nostra volguda SEMBRA.

S. A.

Dates i dites

Per PE-GA

Si l'any en que nasqué Jesucrist s'hagués posat 1 cèntim al 2 % d'interès compost i no s'haguessin retirat fins avui els interessos, la fortuna acumulada seria la de 2.690.625 seguit de 921 zeros. El valor que representa aquesta quantitat és superior al de 200 boles d'or del tamany de la Terra. Si aquest diner el poséssim en camions convertit en bitllets de mil pessetes, podríem posar-los en filera de tal manera que omplenarien la Via Làctea per complet i encara ens en sobrarien.

Aquests càlculs resulten tan fantàstics que un arriba a dubtar de la seva veracitat. No obstant pot provar-ho operant amb logaritmes i veurà el que li surt.

—o—

Un jubilat va despertar-se una nit atret per un soroll sospitos.

—Qui volta per aquí? — pregunta.

—Un lladre.

—I què busca si es pot saber?

—Doncs diners, vostè dirà.

—Un moment. Espera que m'aixequi i el buscarem plegats!

—o—

El cos de Napoleó I era de reduïdes dimensions i la seva estatura era també regular. En certa ocasió cercava a la Biblioteca un volum que per fi va descobrir a un dels estants més alts on de cap de les maneres arribava. Veient els seus apuros hi va córrer un dels ajudants i li digué:

—Permeteu-me, senyor, jo sóc més «gran».

Al que l'Emperador, clavant-li una mirada de les seves, respongué, recalcant molt les paraules:

—No, vós sou més «llarg».

—o—

A la Comissaria es presenta un senyor amb aspecte de boig.

—La meua muller ha desaparegut — crida.

—Bé! Doneu-me les senyes.

—He portat una fotografia per si feia falta.

—Dongui-me-la.

El Comissari mira la foto atentament i exclama, retornant-la al marit:

—De veritat desitja vostè trobar-la?

Vida del Centre

Matrimoni. — Els consocis i no fa molt actius membres de l'elenc dramàtic del Centre, Maria Castells i Joaquim Bernal, han contret matrimonial lligam. A les moltes felicitacions que han tingut ajuntem la nostra més cordial.

Defunció. — A avançada edat entregà l'ànima a Déu l'àvia de la consòcia Maria Rosa Martín, a la que manifestem nostre sincer condol.

Teatre. — Una sola representació ha tingut lloc durant el mes, el 17 a la nit com ja és tradicional. Es posà en escena la complicada i difícil obra de Jardiel Poncela «*Los habitantes de la casa deshabitada*», logrant-se que el somriure brillés contínuament en el rostre dels nombrosos espectadors que gairebé omplenaren per complert el local malgrat es notés algun moment d'indecissió en algun dels personatges. La part de tramoia, considerada difícil en aquesta obra, fou resolta molt satisfactòriament i la intervenció per primera volta d'un burro fou acollida amb la natural gatzara per petits i grans.

Biblioteca. — Després dels darrers donatius i adquisicions hem arribat al nombre de 1576 Tots ells estan a disposició dels senyors socis per a llegir-los a la sala de lectura o en el seu domicili mitjançant el servei de préstam que tenim establert.

Obres. — Han continuat al pis del Centre, estant força avançades, de manera que és molt probable poguem inaugurar-lo amb una Exposició durant la propera Festa Major. La instal·lació i inauguració, definitivament acabat, és propòsit de la Junta que no es faci esperar.

Delegació de l'Associació de Pessebristes. — En el sorteig mensual d'una figureta de pessebre entre els seus associats ha estat premiat el número 15 i l'afortunat és en Vicenç Arimón.

El retard extraordinari en l'aparició d'aquest exemplar de SEMBRA, ha estat motivat per dificultats en l'impremta degut a acumulació de treball en els dies anteriors a la Festa Major. Alguns dels escrits semblaran quelcom fora de lloc o de temps com així mateix la data d'encapçalament, però no hem volgut modificar-ho per tal de no rompre la seva continuïtat. Si Déu vol, la setmana propera sortirà el número següent i amb ell restablirem la normalitat.

Noticiari local

Del Municipi. — Ha causat bona impressió entre els aimants de les coses molletanes el posar-se al tauler d'anuncis de l'Ajuntament còpia dels acords pressos en les reunions del Ple i Comissió Permanent del Consistori.

Reformes. — S'està acabant la vorera de l'Avinguda dels Caiguts entre la carretera i el carrer Alsina. No cal dir com ens alegrem d'aqueixa millora tan esperada per necessària i com celebrariem que a no tardar poguessin refer-se altres trossos al mateix i diferents carrers.

Dels Autobusos. — Fa pocs dies que el servei ha estat millorat, ja que les sortides del final de trajecte seran cada mitja hora, de Mollet els quarts i tres quarts i de Barcelona les hores i les mitges. Llàstima que la bona notícia hagi arribat acompanyada d'un nou increment en el preu en més d'un 15 %. Ara que la situació alimentícia es normalitza ràpidament és veritablement de doldre aquests augments en un servei que per molts resulta imprescindible.

Cine — Durant deu dies s'ha projectat la producció americana «*Lo que el viento se llevó*». El comentari tècnic en tots els aspectes i el moral podien llegir-se a la corresponent fitxa al portal de l'Església. Aquí sols volem anotar el preu extraordinari de 12 pessetes, els dies festius i vigílies, preu que per sí sol devia haver privat l'assistència a molts. Malgrat això i malgrat la qualificació moral, pocs hauran estat els que no hi hagin assistit. Es de doldre.

Antics Alumnes de l'Acadèmia Mollet. — Varen celebrar el dia 20 la IV Assamblea, figurant com un dels actes la visita a les Caves Gomà. Es renovaren alguns càrrecs de la Junta Directiva que al mateix temps s'amplià quelcom. L'assistència de l'Alcalde de la vila a l'Assamblea li donà més brillantor encara.

Club de Basquet. — Tingué Junta General, proposant el Sr. Amadó continuar com a President únicament amb la condició de formar equip enterament local. Fou aprovat, així que veurem realitzada la il·lusió dels que ens sentim molletans de tenir un equip totalment molletà. Fins l'entrenador ho serà, doncs ha estat nomenat en Saura. Felicitem al Sr. Amadó i Junta i fem vots per l'èxit de la seva actuació.